Longo dispara un sòlid Girona

Un gol de l'italià a la segona part permet als de Machín imposar-se a La Condomina i impulsar-se a llocs d'ascens directe

Longo dispara un sòlid Girona

Transcorregut un terç de Lliga, el Girona és on tothom (jugadors, tècnics, afició, directius i propietaris) hauria desitjat: en posició d'ascens directe. Evidentment que la competició és llarguíssima i que amb 28 jornades per endavant encara han de passar i passaran moltíssimes coses, però també que veure l'equip a la zona de privilegi màxim fa un goig terrible. Els de Pablo Machín s'hi van enfilar ahir a Múrcia en un partit decidit per la mínima gràcies a un solitari gol de Samuele Longo. Va ser un duel on els gironins van ser superiors però van haver de recórrer a l'ofici i a fer un gran treball defensiu per fer bo el gol de l'italià al començament de la segona part. Un partit que segurament no passarà a la història malgrat ser un exercici perfecte de solidesa i efectivitat dels catalans. És a dir, els ingredients que han dut l'equip els últims anys a lluitar per fites d'allò més il·lusionants. "Tant de bo s'acabés ara la Lliga", se sincerava Machín al final del partit. Després d'uns primers partits irregulars que van generar algun dubte, l'equip sembla haver trobat el camí per lluitar per l'objectiu. El repte serà ara no sortir-ne.

El Girona es plantava a Múrcia amb l'al·licient no ja de seguir sumant sinó conscient que una victòria l'impulsava a la zona d'ascens directe per segon cop aquesta temporada. La irregularitat de l'UCAM a La Condomina podia ser un factor favorable als gironins però calia fer la feina perquè abans de jugar, fins ara, cap equip guanya els partits. Pablo Machín va introduir quatre canvis respecte a l'onze inicial de la setmana passada contra el Tenerife. El més destacat, sens dubte, l'entrada de Pablo Marí a l'eix de la defensa, que va excel·lir en el seu debut a la Lliga amb la samarreta blanc-i-vermella. René Román, en el lloc de Bounou, concentrat amb el Marroc; Aday, per Saúl García al carril esquerre; i Longo per Cristian Herrera, van ser els altres tres canvis. Al davant, un UCAM que, segurament per nom no imposava com d'altres equips, però que va vendre cara la derrota malgrat inquietar ben poc els gironins.

A punt va estar que el Girona no calqués l'inici de partit de la setmana passada quan Imaz, després de fer una sotana a Marí, va veure com René, molt segur, li aturava la seva rematada. L'ensurt ja el tenien els de Machín al cos que, tot i això, van reaccionar de seguida i, en la següent jugada, Longo va rematar de primeres una centrada de Coris que va sortir fora per ben poc. El partit havia començat amb una intensitat poc habitual i en només cinc minuts tant murcians com gironins haurien pogut inaugurar el marcador tranquil·lament. De mica en mica el ritme va anar afluixant. Això, però, no va impedir que el Girona toqués amb criteri la pilota i arribés altre cop amb perill a l'àrea de Fernando. Un gran moviment de Longo i després d'una assistència de Portu va deixar sol Borja García, però la rematada del madrileny va anar a parar al lateral de la xarxa.

Malgrat les dues clares ocasions de Longo i Borja, el partit no era del Girona, que veia com l'UCAM també volia la pilota i combinava amb criteri tot cercant Juanma en punta d'atac, que feia de boia per obrir a Imaz o Vicente a les bandes. L'altíssim nivell dels primers minuts s'aniria apagant mentre avançava la primera part sense que cap dels dos equips tornés a acostar-se amb claredat a l'àrea rival. El Girona va intentar-ho en accions d'estratègia mitjançant córners i falta, però no va trobar rematador.

La represa va començar amb l'UCAM pressionant i posant a prova René dues vegades de manera consecutiva en dos llançaments des de la distància de Góngora. Els murcians buscaven fer mal ben d'hora al Girona i obligar-lo així a estirar-se per trobar més espais al contracop, on se sentien més a gust. Mentrestant, Longo era una autèntica illa a l'espera que els homes de segona línia trobessin la manera d'entrar des del mig del camp. El davanter italià, malgrat no participar gaire, estava oferint moviments de davanter centre d'alt nivell. Al quart d'hora de la represa i després d'una ràpida transició va acabar amb la pilota a Portu dins l'àrea i el murcià, amb una clarividència magistral, va cedir perquè Longo afusellés Fernando (0-1), amb una mica de col·laboració del porter local.

El Girona s'avançava al marcador. El més difícil estava fet però amb tants minuts per endavant calia pedalar encara molt per assegurar els tres punts. El tècnic local, José María Salmerón, esgotaria els tres canvis ben aviat amb l'entrada de dos extrems ràpids i hàbils com Nono i Collantes. L'UCAM ja tenia tota la carn a la graella. Machín, en canvi, tot just mouria fitxa al minut 67 fent entrar Cifuentes en el lloc de Coris per mirar de contenir Nono per la banda dreta. El carriler cedit pel Màlaga reapareixia després de gairebé un mes absent per una lesió cervical i va ajudar a contenir els intents locals.

El pas endavant, en intensitat, que no pas en perillositat, que havia fet l'UCAM el va intentar contenir Machín amb l'entrada de Rubén Alcaraz en el lloc de Borja García. Era el moment de llegir el partit bé, asserenar-lo i mirar d'administrar el mínim avantatge. Precisament pel fet de mínim, el parttit seguia obert i el Girona no podia fer cap mena de concessió al rival per evitar qualsevol disgut en una acció aïllada. Calia un esforç defensiu màxim. René va haver d'intervenir per desviar un altre xut enroscat del seu excompany Imaz. L'UCAM va embotellar el Girona al seu camp primer i a la seva àrea després. Nono, amb un xut creuat, va tornar a fer tremolar tota la banqueta visitant però la pilota va sortir fora. Alcalá tallaria una internada de Juanma en la que seria l'últim intent d'un UCAM que va rendir-se als minuts finals a la superioritat d'un Girona que no li va concedir absolutament res més i no va tenir ni l'habitual última acció de perill del partit. Havien abaixat els braços. Amb els tres punts, el Girona fa un petit estrip a la classificació i s'enlaira fins a la tercera posició que, amb el Sevilla Atlètic, pel mig, suposa ascens directe.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/11/14/longo-dispara-solid-girona/814638.html?utm_source=rss